

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: P-1585/2024-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, protiv tuženika Lovačko društvo Korana Slunj, Slunj, Slušnica 186, OIB: 18176756647, kojeg zastupa Massimo Činić, odvjetnik u Zagrebu, Radnička cesta 36, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa Lidija Klepo, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić & partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, nakon javne glavne rasprave zaključene 11. rujna 2026. u prisutnosti Damira Bognara, punomoćnika po zaposlenju tužitelja i odvjetničke vježbenice Anamarije Benović, zamjenice punomoćnika tuženika, dana 29. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.846,84 EUR s zateznim kamata od 5. studenog 2021. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 573,18 EUR s zateznim kamata od 29. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri

čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da se je 23. kolovoza 2021. u mjestu Slunjčica dogodila prometna nezgoda naletom vozila njegova osiguranika Stjepana Franjičića, reg. oznake GS 244-CE, na divljač koja je naišla iz lovišta kojim gospodari tuženik na prometnicu. Uslijed naleta na divljač da je na vozilu njegova kasko osiguranika nastala imovinska šteta, koju mu je tužitelj nadoknadio isplatom osigurnine dana 4. studenog 2021. u iznosu od 1.846,84 EUR/13.915,00 kn. S obzirom da se divljač smatra opasnom stvari, a tuženik je taj koji gospodari s divljači na svom lovnom području, to da on odgovara za štete nastale od te divljači po načelu objektivne odgovornosti za štetu. Kako su isplatom naknade iz osiguranja na tužitelja prešla prava koja je njegov osiguranik imao prema osobi odgovornoj za štetu (čl. 963. st. 1. Zakona o obveznim odnosima /Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., 69/2026., dalje u tekstu: ZOO/), to da je on ovlašten od tuženika zahtijevati regresnu isplatu, a budući da mu ju je tuženik odbio dobrovoljno dati u mirnom postupku, to tužbenim zahtjevom potražuje isplatu iznosa od 1.846,84 EUR s zateznim kamatama od 5. studenog 2021. do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava pasivnu legitimaciju, jer se prometna nezgoda nije dogodila u lovištu tuženika, već u naseljenom mjestu Slunjčica, u blizini grada Slunj, na kojem području je zabranjeno uspostavljanje lovišta, a prava i obveze lovoovlaštenika ima dotična općina ili grad. Osim toga, da na mjestu nezgode nije pronađena nikakva divljač, slijedom čega da uopće nije dokazano da je došlo do naleta na divljač. Osporava i postojanje vlastite odgovornosti za štetu na vozilu osiguranika tužitelja, budući da lovoovlaštenici odgovaraju za štetu nastalu naletom vozila na divljač samo ako je do štete došlo uslijed provođenja lova (čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu (Narodne novine, broj: 99/2018., 32/2019., 32/2020., dalje u tekstu: ZL), a u konkretnom slučaju nikakav lov nije proveden. Smatra da je ZL poseban zakon koji derogira primjenu općeg zakona kao što je to ZOO. Osim toga, smatra da divljač nije opasna stvar, a i kad bi bila, da bi za nju odgovarala Republika Hrvatska, budući da se radi o dobru od interesa za RH te je po njezinom osobitom zaštitom (čl. 4. ZL-a) odnosno da bi postojala "konkurencija dvaju objektivnih odgovornosti njihovih imatelja", slijedom čega da bi trebao odgovarati onaj tko je kriv za štetu. Podredno, ističe i prigovor isključive ili djelomične odgovornosti vozača vozila osiguranog kod tužitelja, jer nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti, budući da je na toj dionici postavljen znak opasnosti "Divljač na cesti". Osim toga, ističe i prigovor isključive odgovornosti pravne osoba koja upravlja cestom, budući da je brzinu kretanja ograničila na visokih 80 km/h, iako je postavljen znak opasnosti "Divljač na cesti". Osporava i visinu tužbenog zahtjeva. Predlaže o parnici obavijestiti svog osiguratelja od odgovornosti Euroherc osiguranje d.d., u smislu odredbe čl. 211. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008.,

123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025., dalje u tekstu: ZPP).

3. Umješač na strani tuženika Euroherc osiguranje d.d. (dalje u tekstu: umješač) osporava aktivnu legitimaciju tužitelj (nije dostavljena polica osiguranja niti dokaz o plaćanju premije) i pasivnu legitimaciju (nije dokazano da je došlo do naleta na divljač), osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Osporava postojanje odgovornosti svog osiguranika, jer do štete nije došlo u provođenju lova. Osim toga, da je do štete došlo na javnoj cesti, koja ne čini sastavni dio lovišta. Ističe prigovor isključive odgovornosti pravne osobe koja je korisnik predmetne javne ceste, pozivom na odredbu čl. 50. st. 1. Zakona o cestama (Narodne novine, broj: 84/2011., 22/2013., 54/2013., 148/2013., 92/2014., dalje u tekstu: ZC). Podredno, ističe prigovor isključive odgovornosti vozača vozila, jer nije prilagodio brzinu uvjetima na cesti. Osporava i zatraženi tijek zateznih kamata.

4. Tijekom dokaznog postupka pročitani su policijska potvrda o prometnoj nezgodi od 21. rujna 2021. (list 5. – 6. spisa), tužiteljeva polica osiguranja od automobilske odgovornosti 011805559710 (list 7. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 8. spisa), preslika prometne dozvole (list 9. – 10. spisa), preslika vozačke dozvole (list 11. – 12. spisa), tužiteljev izvid štete od 2. studenog 2021. (list 13. – 14. spisa), nagodba os 4. studenog 2021. sklopljena između tužitelja i Stjepana Franjičića (list 15. – 16. spisa), izvadak po računu tužitelja (list 17. spisa), regresni zahtjev tužitelja (list 18. spisa), dopis Hrvatskog lovačkog saveza od 9. travnja 2022. (list 19. spisa), regresni zahtjev tužitelja prema Euroherc osiguranju d.d. (list 20. spisa), dopis umješača od 8. svibnja 2023. (list 21. spisa), karta lovišta kojim upravlja tuženik (list 22. spisa), fotografije oštećenog vozila (list 23. – 47. spisa), tužiteljevi Uvjeti za osiguranje automobilske kasko (0302) (list 48. – 52. spisa), program zaštite od divljači Grada Slunja (list 93. – 244. spisa), dopis Hrvatskog lovačkog saveza od 25. studenog 2024. (list 252. spisa), saslušan je svjedok Stjepan Franjičić (list 261. – 263. spisa), dopis Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva od 19. veljače 2025. (list 267. – 268. spisa), službena policijska bilješka od 1. rujna 2021. (list 270. – 272. spisa), fotografije s policijskog očevida DVD – list 274. spisa), uzorci životinjske dlake (list 273. spisa) te je izveden dokaz prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Igoru Jakopliću (list 283. – 295. spisa – pisani nalaz i mišljenje, list 309. – 310. spisa – usmeni iskaz vještaka).

5. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, ocijenjeno je da je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavne stvari.

6. Predmet spora jest ostvarivanje prava regresa za isplaćenu naknadu iz osiguranja radi otklanjanja imovinske štete nastale na vozilu kasko osiguranom kod tužitelja naletom vozila na divljač na kolniku ceste od lovoovlaštenika na području na kojem je došlo do navodnog istrčavanja divljači.

7. Među strankama je sporna aktivna legitimacija tužitelja (dakle, da li je tužitelj bio kasko osiguratelj vozila oštećenog u naletu na divlju životinju), da li je životinja na koju je vozilo naletjelo bila divlja, ako jest, da li s obzirom na samu lokaciju prometne nezgode (javna cesta u naseljenom mjestu) i činjenice da osiguranik tuženika nije u tom trenutku provodio lov, može postojati odgovornost tuženika, postoji li doprinos ili

isključiva odgovornost vozača oštećenog vozila ili treće osobe koja upravlja javnom cestom te visina nastale štete na vozilu.

8. Iz potvrde Policijske uprave karlovačke, Policijske postaje Slunj od 21. rujna 2021. proizlazi da se je 23. kolovoza 2021. u 3,05 sati u mjestu Slunjska, u obuhvatu grada Slunja, dogodila prometna nezgoda na cesti naletom vozila registarske oznake GS 244-CE, koje je bilo u vlasništvu Stjepana Franjičića, koji je i upravljao tim vozilom, na divlju životinju – srnu, kojom prilikom je vozilo oštećeno u predjelu prednjeg branika s ukrasnom maskom, prednjeg desnog svjetlosnog sklopa, prednjeg desnog blatobrana, prednje registarske pločice s plastičnim nosačem i poklopca motora. Vozilo je u trenutku nezgode bilo osigurano kod tužitelja temeljem police osiguranja 011805559710. Mjesto događaja je fotografirano, vozač da je podvrgnut alkotestiranju (nije utvrđena prisutnost alkohola), a srna nije pronađena, iako je na prednjem dijelu vozila pronađena dlaka divljači, koja je izuzeta. Za taj dio ceste je postavljen prometni znak opasnosti "Divljač na cesti".

9. Predmetna policijska potvrda jest izdana temeljem odredba čl. 159. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/2009., 110/2021., dalje u tekstu: ZUP) i čl. 296. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine, broj: 67/2008., 48/2010., 74/2011., 80/2013., 158/2013., 92/2014., 64/2015., 108/2017., 70/2019., 42/2020.).

10. Prema odredbi čl. 159. st. 1. i 2. ZUP-a javnopravna tijela izdaju potvrde o činjenicama o kojima vode službenu evidenciju i takve potvrde su javne isprave.

11. Prema odredbi čl. 230. st. 1. ZPP-a isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu (javna isprava), dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje.

12. Međutim, dopušteno je dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena (čl. 230. st. 2. ZPP-a).

13. Dakle, sve dok se ne dokaže protivno, predmetna policijska potvrda dokazuje da se je 23. kolovoza 2021. u mjestu Slunjska, dogodila prometna nezgoda naletom vozila Stjepana Franjičića, osiguranog kod tužitelja, na životinju, da su tom prilikom oštećeni određeni dijelovi tog vozila, da je na tom mjestu bio postavljen prometni znak "divljač na cesti" te da nije utvrđeno da bi vozač Stjepan Franjičić počinio bilo kakav prometni prekršaj.

14. Stoga je nedvojbeno da je do štete na vozilu došlo na javnoj prometnici udarcem u životinju.

15. Iz navedene policijske potvrde proizlazi da je predmetno vozilo registarske oznake GS 244-CE u vrijeme predmetne prometne nezgode bilo osigurano od automobilske odgovornosti (točnije, vozač tog vozila je bio osiguran od odgovornosti) kod tužitelja, policom osiguranja 011805559710, a i iz dostavljene tužiteljeve police osiguranja obveznog automobilskeg osiguranja tužitelja 011805559710, proizlazi da je to isto vozilo na dan prometne nezgode bilo djelomično i kasko osigurano kod tužitelja

za štete nastale od sudara s životinjama (trajanje osiguranja od 7. prosinca 2020. do 7. prosinca 2021.).

16. Stoga je očito tužitelj imao pravni interes naknaditi štetu nastalu na predmetnom vozilu te je isplatom naknade iz osiguranja stupio u pravnu poziciju svog osiguranika prema osobi odgovornoj za štetu, što ga čini aktivno legitimiranim regresno potraživati naknadu tog isplaćenog iznosa (čl. 963. st. 1. ZOO-a).

17. Svjedok Stjepan Franjičić u svom iskazu navodi da se je predmetna nezgoda dogodila oko 2:50 ujutro, po mraku, tako što mu je u jednom trenutku s desne strane kolnika ceste na kojoj nema ograde, na poklopac od motora (haubu) skočila srna ili košuta. Naveo je da zna prepoznati tu životinju, jer ju je mnogo puta prije tog trenutka već viđao. S obzirom da mu je poznato da na tom području ima dosta srna ili košuta, to da nije vozio brzo, maksimalno između 60-70 km/h. Kako mu je životinja skočila na haubu, on da ju nije niti vidio prije tog udarca, a da nije stigao niti kočiti. Nakon što je životinja doskočila na haubu, ista da se je otkliznula preko prednjeg dijela vozila na kolnik ceste, tako da je on mislio da je životinja poginula, međutim, da je očito da nije, jer ju niti on, a niti policijski službenici koji su izišli na mjesto nezgode po njegovom pozivu, nisu pronašli. Policijski službenici da su na prednjem dijelu njegova vozila pronašli tragove životinjske dlake, ali i izmeta, za koji su pretpostavili da ga je životinja ispuстила zbog straha prilikom udarca. Na njegovom vozilu da je bio oštećen cijeli prednji kraj. Vozilo je u cijelosti popravljeno, a popravak da je platilo društvo Croatia osiguranje d.d..

18. Odgovarajući na pitanja stranaka svjedok je naveo da se je prometna nezgoda dogodila u šumskom području prije mjesta Slunj, a koje prema podacima policije administrativno pripada mjestu Slunjičica, iako na mjestu same nezgode nije bilo kuća, već se prva građevina i to restoran nalazi na udaljenosti od 1 km nakon mjesta prometne nezgode. Nadalje, da je do nezgode došlo na kolniku ceste na kojem nema ulične rasvjete, u oštrom zavoju u desno, da je prošao pored prometnog znaka "divljač na cesti" 200 metara prije mjesta udara te da se na tom području takvi znakovi nalaze na svakih 500-600 metara ceste. Šumski teren s desne strane kolnika, s kojeg je doskočila srna, da je za 0,5 do 1 m povišen u donosu na kolnik ceste. Nakon udarca da se je životinja udaljila u šumu njemu s lijeve strane. U tom trenutku je u vožnji imao upaljena kratka svjetla.

19. Sud je prihvatio navode svjedoka Stjepana Franjičića kao uvjerljive i istinite

20. Iz iskaza svjedoka Stjepana Franjičića sud je utvrdio da je do štete na vozilu osiguranom kod tužitelja došlo uslijed naleta vozila na divljač – srnu ili košutu. Naime, srne odnosno košute su prepoznatljive životinje, koje, kao što je to i sam svjedok naveo, obitavaju na području na kojem je došlo do prometne nezgode, tako da je logično, životno i uvjerljivo da svjedok može razlikovati srnu odnosno košutu od neke druge (domaće) životinje, slijedom čega nije bilo potrebno radi utvrđenja činjenice je li do štete došlo naletom vozila na divljač izvoditi daljnje dokaze (vještačenje i sl.).

21. Prema odredbi čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način:

- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi
- lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

22. Nesporno je da u konkretnom slučaju do istrčavanja srne/košute na cestu nije došlo iz razloga što je tuženik u to vrijeme provodio lov.

23. Međutim, prema stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske odgovornost lovoovlaštenika postoji i prema odredbama ZOO-a o odgovornosti vlasnika opasne stvari za štete nastale od te stvari.

24. Naime, odredbom čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu određeno je da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako taj zakon ne propisuje drugačije.

25. Budući da odredbama Zakona o lovstvu, kao posebnog zakona, nije regulirana situacija kada do štete dođe naletom vozila na divljač izvan situacije provođenja lova, te se u konkretnom slučaju imaju primijeniti odredbe ZOO-a.

26. Prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetom u nizu odluka (Rev 1057/14 od 5. prosinca 2017. i Rev-2902/16 od 28. kolovoza 2019.) divljač na cesti predstavlja opasnu stvar i to neovisno o tome provodi li se lov ili ne, jer divljač koja se nalazi na cesti predstavlja povećanu opasnost prouzročenja štete na vozilima koja se kreću tom cestom. Stoga, za štetu koja je nastala uslijed naleta vozila na divljač koja se nalazila na cesti, lovoovlaštenik (odnosno njegov osiguratelj u smislu čl. 964. st. 1. ZOO-a) i nadalje odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno odredbama čl. 1063. - 1067. ZOO-a u vezi čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu.

27. Slijedom navedenog, da bi se lovoovlaštenik (odnosno njegov osiguratelj) mogao osloboditi od obveze naknade štete nastale naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov, on u smislu odredbe čl. 1067. ZOO-a mora dokazati da šteta na vozilu potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti ili mora dokazati da je šteta nastala radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti (vlasnik opasne stvari/osoba koja je dužna nadgledati opasnu stvar – se oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete).

28. Stoga je Vrhovni sud Republike Hrvatske, u odluci Rev-166/2024-2 od 24. rujna 2024. odgovorio na postavljeno revizijsko pitanje na način da se "na odgovornost lovoovlaštenika za štetu na vozilu nastalu naletom vozila na divljač ne primjenjuje isključivo čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu ... već se na njegovu odgovornost primjenjuje i Zakon o obveznim odnosima kao lex generalis u skladu s čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu, u slučajevima u kojima je do naleta vozilom na divljač došlo uslijed istrčavanja divljači na kolnik ceste ako u to vrijeme nije provoden lov te divljači".

29. Točno je da prema odredbi čl. 50. st. 1. i 2. ZC-a pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu trećim osobama nastalu na

javnoj cesti zbog naleta na divljač po osnovi krivnje, ako javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima, a i inače ako je šteta posljedica propusta te pravne osobe.

30. Međutim, odgovornost pravne osobe koja upravlja predmetnom javnom cestom a na kojoj je došlo do naleta vozila na divljač jest subjektivna odgovornost (po principu krivnje), što znači da je tuženik koji se poziva na tu odgovornost treće osobe dužan dokazati sve pretpostavke odgovornosti za štetu, prije svega postojanje štetne radnje i uzročno – posljedične veze između te štetne radnje i nastale štete, a potom i da je do naleta vozila na divljač došlo isključivo zbog te štetne radnje/propusta treće osobe.

31. Naime, vlasnik opasne stvari se može osloboditi odgovornosti za naknadu štete nastale od te opasne stvari samo ako, između ostalog, dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti, a ako je treća osoba samo djelomično pridonijela nastanku štete, tada ta treća osoba odgovara oštećeniku solidarno s vlasnikom stvari (čl. 1067. st. 2. i 4. ZOO-a).

32. Tuženik u ovom postupku nije predložio izvođenje dokaza iz kojih bi proizlazio zaključak da je pravna osoba koja upravlja predmetnom javnom cestom (treća osoba) isključivo odgovorna za nastanak predmetne štete, a nesporno je da za područje na kojem se je dogodio nalet bio postavljen znak opasnosti "divljač na cesti".

33. Pozivanje tuženika na činjenicu da je do samog naleta vozila na divljač došlo na javnoj prometnici, dakle, na nelovnoj površini, je bez utjecaja na njegovu odgovornost kao lovoovlaštenika prava lova na području kroz koje predmetna prometnica prolazi (granice lovišta jasno su vidljive iz karte dostavljene ovom sudu od strane ministarstva nadležnog za poljoprivredu, a unutar tih granica se nalaze i grad Slunj i mjesto Slunjčica kod kojih je došlo do nezgode) te je nesporno divljač istrčala na prometnicu upravo iz lovišta kojim upravlja tuženik, slijedom čega tuženik objektivno odgovoran za štete nastale od te divljači i na toj javnoj prometnici, a tuženik nije dokazao da bi u konkretnom slučaju šteta nastala isključivo kao posljedica protupravne radnje ili propusta upravitelja javne ceste.

34. Radi utvrđenja dinamike nastanka predmetne prometne nezgode (eventualne isključive odgovornosti ili doprinosa oštećenika nastaloj šteti) te visine štete nastale na vozilu osiguranika tužitelja određeno je izvođenje dokaza prometnim vještačenjem.

35. Vještak Igor Jakoplić u nalazu i mišljenju prije svega navodi da kao prometni vještak nema stručnih znanja za točno utvrđivanje vrste životinje na koju je vozač naletio u ovoj prometnoj nezgodi, a za koju vozač navodi da se radilo o srni ili košuti. Međutim, da je općepoznato da je srna ženka srndaća i da se njena masa kreće u prosjeku oko 20-25 kg, dok je košuta ženka jelena i njena masa da se kreće u rasponu od 70 do 130 kg. Dakle, da je košuta oko 4 puta masivnija i veća životinja od srne. S obzirom na utvrđena oštećenja na vozilu osiguranika tužitelja, koja se prostiru od desnog pa sve do lijevog boka vozila, a po visini od donjeg ruba prednjeg branika pa sve do prednjeg poklopca, vještak zaključuje da se je moralo raditi o bitno većoj životinji od srne, odnosno da se u okvirima dvojbe koja proizlazi iz iskaza vozača moralo raditi o košuti.

36. Nadalje, vještak je priložio fotografiju koja prikazuje mjesto prometne nezgode po danu (pored fotografije koju su sačinili policijski službenici, a koja prikazuje mjesto prometne nezgode po mraku), na kojoj se vidi, kao što to opisuje i vještak, da je kolnik je s obje strane na odmaku od oko 2 metra omeđen višim zelenim raslinjem koje onemogućava uočavanje nailaska životinje veličine košute.

37. Osim toga, vještak navodi da je na 400 m ispred mjesta naleta prometna policija evidentirala postojanje prometnog znaka opasnosti "divljač na cesti", a kako isti nema dopunsku ploču, to da se odnosi na dionicu kolnika 150 -250 metara od znaka, slijedom čega da se predmetni znak ne odnosi striktno na samo mjesto naleta.

38. Na vozilu osiguranika tužitelja da su evidentirana oštećenja na prednjem braniku, prednjem poklopcu, rešetkama branika, na oba fara, interkuleru te na prednjem veznom limu.

39. Životinja da se je kretala preko kolnika vozaču gledano od desna u lijevo. Prilikom naleta je došlo do kontakta između prednjeg dijela vozila i lijeve bočne strane životinje. Prema nađenim oštećenjima na vozilu, vještak je naletnu brzinu vozila na životinju procijenio na oko 70 km/h te naveo da tehničkim načinima na temelju evidentiranih tragova nije moguće utvrditi kojom se brzinom vozilo kretalo neposredno prije nezgode.

40. Vještak, nadalje, navodi da prosječna brzina kretanja košute pri galopiranju - trčanju iznosi od 30 km/h, a u skoku da se je životinja mogla kretati i bitno većom brzinom oko 60 km/h. Nailazak životinje da je vozač mogao najranije uočiti kad se životinja nalazila na oko 3 metra od desnog gabarita vozila, odnosno oko 5 metara prije dolaska životinje u naletnu poziciju. Vještak navodi da je, vremenski gledano, vozač životinju mogao uočiti prije naleta za oko 0,60 sekundi.

41. S obzirom da je prosječnom vozaču za dovođenje vozila u kočeno stanje u noćnim uvjetima vožnje potrebna oko 1 sekunda, iz toga da se zaključuje da se je vozilo neposredno prije nezgode moralo kretati naletnom brzinom, jer vozač nije imao vremena dovesti vozilo u kočeno stanje.

42. Nadalje, da proizlazi da se je vozilo u trenutku uočavanja opasnosti nalazilo na udaljenosti od mjesta naleta za oko 11,7 metara, a da bi na toj udaljenosti vozač uspio izbjeći nalet forsiranim kočenjem maksimalnog intenziteta pri prethodnom kretanju bilo kojom brzinom koja ne premašuje 29 km/h.

43. Vještak navodi da ako bismo pošli od pretpostavke da životinja prije naleta u nijednom trenutku ne bi naglo promijenila smjer kretanja i da bi u nastavku kretanja izašla izvan lijevog gabarita vozila najkraćim putem, tada da bi slijedilo da bi nalet bio izbjegljiv pri brzini od oko 49 km/h, jer bi u tom slučaju dok vozilo dođe do točke naleta životinja već izašla izvan lijevog gabarita vozila.

44. Brzina izbjegavanja naleta od 29 km/h da je bila u potpunosti ostvariva i ovisila je samo o reakciji vozača, dok brzina izbjegavanja od 49 km/h uopće ne ovisi o reakciji vozača, već samo o ponašanju životinje, pod pretpostavkom da će životinja pretrčati ispred vozila ravno po pravcu i bez ikakvog usporavanja.

45. Što se tiče visine nastale štete, vještak je naveo da nema primjedbi na opseg štete kojeg je tužitelj utvrdio u izvidu štete, a koji da odgovara i dostavljenim fotografijama vozila, osim što u opseg štete treba dodati i zamjenu srednje prednje rešetke branika, oštećenje koje je vidljivo već i na policijskim fotografijama. Visina troška popravaka sukladno opsegu štete vidljivom na fotografijama prema cijenama važećim na dan utvrđivanja štete da je iznosila 3.689,99 EUR. Vještak navodi da trošak popravka vozila premašuje 75% vrijednosti neoštećenog vozila na dan nastanka štete, budući da je vrijednost neoštećenog vozila na dan štete iznosila 3.480,23 EUR, slijedom čega da je popravak vozila bio neisplativ i da je štetu trebalo naknaditi kao ekonomsku totalnu štetu. Vrijednost ostataka vozila, oštećenog u nezgodi i nepopravljenog, da bi iznosila 1.566,11 EUR. Stoga da stvarna šteta na vozilu predstavlja razlika između tržišne vrijednosti rabljenog neoštećenog vozila na dan nastanka štete i vrijednosti ostatka oštećenog vozila, što prema cijenama na dan nastanka štete zajedno s uključenim PDV-om iznosi oko $3.480,23 - 1.566,11 = 1.914,12$ EUR.

46. Tužitelj nije imao prigovora na nalaz i mišljenje prometnog vještaka, dok je tuženik predložio da se vještak usmeno očituje na sljedeća pitanja: je li moguće da su oštećenja na vozilu nastala od naleta na npr. domaću životinju, psa ili sl.; da se je radilo o nekoj drugoj životinji da li bi dinamika nastanka prometne nezgode bila drugačija; jesu li označena oštećenja mogla nastati drugačije, tj. jesu li označena oštećenja mogla nastati na drugom mjestu/u drugo vrijeme/na drugačiji način od onog opisanog u tužbi i policijskom zapisniku; je li s prometno-tehničkog gledišta moguće da se vozač kretao brzinom višom od one utvrđene (70 km/h), a s obzirom na oštećenja na vozilu te koje bi eventualne implikacije navedeno imalo na dinamiku nastanka predmetnog štetnog događaja; je li s prometno-tehničkog gledišta moguće da je brzina kretanja vozila prije naleta različita/viša od naletne brzine?

47. U svom usmenom iskazu vještak Igor Jakoplić navodi da bi ovakva oštećenja kakva su nastala na vozilu osiguranika tužitelja mogla nastati i od naleta na neku domaću životinju veličine košute, poput velikog psa ili teleta. Dinamika nastanka prometne nezgode da bi u toj situaciji bila drugačija onoliko koliko na istu utječe brzina kretanja te životinje u koju vozilo naknadno udara, dakle, ako bi ta životinja bila sporija od košute, tada bi vozač imao dulje vrijeme za reakciju i suprotno. Oštećenja kakva su nastala na vozilu osiguranika tužitelja da su teoretski mogla nastati i udarcem vozila u neku drugu polumekanu prepreku, veličine i tvrdoće kao što je predmetna, na nekom drugom mjestu i u neko drugo vrijeme. Izjavio je da se vozač osiguranika tužitelja nije mogao kretati brzinom višom od 70 km/h, s obzirom na opseg utvrđenih oštećenja. Naveo je da, iako nije stručnjak za područje veterine, da mu je poznato da već pri brzinama od 60 km/h prilikom udarca u životinju dolazi do njenog usmrćenja tako da pretpostavlja da bi i u konkretnom slučaju, da je naletna brzina bila veća od 70 km/h, ista rezultirala usmrćenjem životinje ili bi se ista našla ranjena uz cestu. U okolnostima konkretnog slučaja smatra da nije moguće da je brzina kretanja vozila osiguranika tužitelja prije naleta bila veća od naletne brzine. U odnosu na pitanja umješaka na strani tuženika vještak je naveo da ne bi imalo nikakvog opravdanja na konkretnoj dionici predmetne državne ceste D1 ograničavati brzinu kretanja na 50 km/h, s obzirom da mora postojati određeni balans između gospodarskog značaja prometnice i potencijalne štete koja može nastati divljači. Svakim usporavanjem brzine da se usporava i kretanje šlepera, kamiona, ljudi koji idu na posao, a što sve utječe na gospodarstvo. Navodi da se u konkretnom slučaju radi o cesti izvan naselja na kojoj je

propisom dopuštena maksimalna brzina od 90 km/h, a upravitelj je istu ograničio na 80 km/h, što je smatrao primjerenim.

48. Vještak Jakoplić je napomenuo da je u prijepisu kod sastava mišljenja u točki 3. došlo do pogreške u pisanju brojeva s obzirom da se radilo o udaljenosti od mjesta naleta za oko 11,7 m, a ne 9 m.

49. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, jer su jasni, logični i, stoga, objektivno provjerljivi te jer su izrađeni u skladu s pravilima konkretne znanosti i struke.

50. Iz nalaza prometnog vještaka proizlazi da se je osiguranik tužitelja prije naleta na divlju životinju – košutu kretao brzinom od oko 70 km/h, dok je dozvoljena brzina bila 80 km/h, dakle, kretao se je unutar propisanog ograničenja brzine.

51. Nadalje, proizlazi da je u trenutku kada je najranije mogao uočiti divlju životinju s desne strane kolnika ceste bio od za oko 11,7 metara odaljen od mjesta naleta te bi, da je tada započeo s radnjom forsiranog kočenja uspio zaustaviti vozilo prije naleta da se je kretao brzinom od 29 km/h, kojom se nije kretao, niti se je, s obzirom na propisano ograničenje, bio dužan kretati.

52. Naposljetku, proizlazi da je vozač vozila osiguranog kod tužitelja divlju životinju uočio kada je od mjesta naleta bio udaljen za oko 0,6 sekundi, što objektivno nije dovoljno za dovođenje vozila u kočeno stanje, budući da je prosječnom vozaču za dovođenje vozila u kočeno stanje u noćnim uvjetima vožnje potrebna oko 1 sekunda.

53. Iz svega toga proizlazi da vozač vozila osiguranog kod tuženika nije ni na koji način pridonio nastanku predmetne nezgode, a kamo li da bi za istu bio isključivo odgovoran, u smislu odredbe čl. 80. st. 6. al. 1. Zakona o lovstvu.

54. Tehnička mogućnost da ovakva vrsta i opseg oštećenja na vozilu osiguranika tužitelja nastane udarcem u neku drugu prepreku iste tvrdoće/mekoće i veličine kao što je košuta, na nekom drugom mjestu i u neko drugo vrijeme, ne znači da je stvarna dinamika nastanka predmetne nezgode drugačija od onoga što je navedeno u policijskom zapisniku te u nalazu i mišljenju vještaka. Upravo suprotno, ne postoje nikakvi dokazi koji bi upućivali da se je prometna nezgoda dogodila na bilo koji način koji bi bio drugačiji od onog opisanog u policijskom zapisniku i nalazu i mišljenju prometnog vještaka.

55. Stoga je za nastalu imovinsku štetu na vozilu osiguranika tužitelja isključivo odgovoran tuženik kao lovoovlaštenik koji je bio dužan brinuti se za i nadgledati divlje životinje (koje se smatraju opasnim stvarima) na svom lovnom području.

56. S obzirom da je prometni vještak potvrdio da je na predmetnom vozilu nastala totalna šteta (troškovi popravka oštećenja nastalih naletom na divlju životinju bili su veći od troškova tog rabljenog vozila neposredno prije nezgode), koja se izračunava tako da se od vrijednosti rabljenog vozila neposredno prije nezgode oduzme vrijednost ostataka tog (nepopravljenog) vozila te je utvrđeno da bi ista na dan štetnog događaja iznosila 1.914,12 EUR, a što je više nego li je tužitelj 4. studenog 2021. isplatio na račun svog osiguranika (isplaćeno je 13.915,00 kn ili 1.846,84 EUR), to osnovano tužitelj, koji je isplatom navedenog iznosa svom osiguraniku stupio u njegovu pravnu

poziciju prema osobi odgovornoj za štetu (čl. 963. st. 1. ZOO-a), potražuje od tuženika isplatu iznosa od 1.846,84 EUR s zateznim kamatama od 5. studenog 2021. do isplate, po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za potraživanja proizašla iz izvanugovornih odnosa.

57. Naime, s obzirom da je tužitelj isplatom naknade iz osiguranja stupio u pravnu poziciju svog osiguranika, na njega se primjenjuju ista pravna pravila kao i na osiguranika, što znači da se predmetni pravni odnos ocjenjuje po pravilima izvanugovorne odgovornosti za štetu, a obveza naknade štete smatra se dospjelim od trenutka nastanka štete (čl. 1086. ZOO-a), što je u konkretnom slučaju bilo na dan prometne nezgode, 23. kolovoza 2021., ali kako tužitelj ne može zahtijevati zatezne kamate na isplaćeni iznos naknade štete prije nego li je isplata izvršena, a isplatu je izvršio 4. studenog 2021., to osnovano tužitelj potražuje isplatu zateznih kamata od 5. studenog 2021.

58. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u predmetnoj parnici, tuženik mu je dužan naknaditi troškove parničnog postupka, dok će vlastite troškove tuženik sam snositi (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

59. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.846,84 EUR, tužitelju pripada naknada troškova parničnog postupka za sudsku pristojbu za tužbu u plaćenom iznosu od 33,18 EUR (Tbr. 1/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 37/2023./), za plaćeni predujam za prometno vještačenje u iznosu od 400,00 EUR i za sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 140,00 EUR (Tbr. 2/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 50/2026./), dakle, pripada mu naknada troškova u ukupnom iznosu od 573,18 EUR s zateznim kamatama do dana donošenja predmetne presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a), po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za izvanugovorne obvezne odnose.

60. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 29. rujna 2026.

Sutkinja:
Ivana Manestar

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA MANESTAR

Vrijeme potpisivanja:
29-09-2026
10:35:23

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=MANESTAR
G=IVANA
CN=IVANA MANESTAR

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP-a, izuzev zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-b842e**

Kontrolni broj: **0a1e1-2ee10-c1ac0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.